

дълъгъ животъ, посредъ двѣтъ ви сладки
очицы!

Грабчо.

Чи разбирашъ ли ты отъ такива нѣща?

Фросинка.

Какъ да не разбирамъ? Я да видя рж-
чицата ви? Ахъ, Боже! какъвъ дълъгъ
животъ?

Грабчо.

Какъ?

Фросинка.

Чи не гледате ли до кадѣ отива таз'
рѣзка?

Грабчо.

Е, чи какво значи това?

Фросинка.

Какво! казахъ сто години, но вий ще
надминете и сто и дваисятътъ.

Грабчо.

Това възможно ли е?

Фросинка.

Много приказки не ще, ви казвамъ; вий
ще живѣсте и ще заровите и дѣцата си,
и дѣцата на дѣцата ви.

Грабчо.

Толкозъ по добръ! Кажу ми сега какво
става съ наш'та работа?

Фросинка.

Чи трѣба ли и пытане? Въ какво съмь
ся намѣсила азъ та не съмь го искарала